

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Írásbeli kérdés

dr. Kövér László,
az Országgyűlés elnöke részére

HELYBEN

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése alapján, figyelemmel az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdésére, valamint az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 124. § (1) bekezdésére kérdést kívánok benyújtani — a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 82 § (8) eb) bekezdésében meghatározott feladatkörében – **Dr. Trócsányi László miniszter úrhoz:**

„Hány elmarasztaló ítélet várható még?”

címmel,

amelyre a választ írásban kérem.

Tisztelt Miniszter Úr!

Az Emberi Jogok Európai Bíróságának január 13-i elsőfokú ítélete kimondja, hogy a magyar állam megsértette a magántulajdont megillető védelmet, amikor 2013-ban megfosztotta Vékony László soproni trafikost az őt korábban megillető jogtól, hogy dohánytermékeket áruljon. Az elsőfokú döntés 15 ezer euró (mintegy 4,77 millió forint) kártérítés és 6000 euró (mintegy 1,9 millió forint) perköltség megfizetésére kötelezi a magyar államot.

A bírák szerint "aligha tekinthető elégségesnek", hogy 10 hónap telt el a törvény elfogadása és az engedély megszüntetése között, valamint, hogy mindössze három hónappal azt megelőzően tudhatta meg Vékony László, hogy az új trafikrendszerben nem kap engedélyt dohánytermékek forgalmazására.

Az Emberi Jogok Európai Bírósága szerint "... megjegyzendő, hogy az eljárás, úgy tűnik, nélkülözte az elemi átláthatóságot és bármilyen jogorvoslati lehetőséget". A testület véleménye szerint a magántulajdont érintő állami beavatkozás esetén lehetőséget kell adni az érintetteknek, hogy ha nem is bíróság előtt, de az illetékes hatóságoknál óvást emelhessenek az adott intézkedés ellen.

Mindezeket összevetve a bíróság arra a megállapításra jutott, hogy az állami beavatkozás miatt Vékony Lászlónak túlzott mértékű személyes áldozatot kellett vállalnia, s emiatt sérültek az egyezményben lefektetett jogai.

A kedvező döntéssel érintett trafikkárosulton kívül még sokan voltak olyanok, akiknek a sérelmei az adott ügyben elismert jogok tekintetében azonosak voltak.

Hasonló ez a helyzet a törvény rendelkezésein alapuló, ennek ellenére 98 %-os különadóval sújtott sértettek ügyéhez, amelyben a magyar kormányzat kénytelen volt törvényalkotással megelőzni azt, hogy az Emberi Jogok Európai Bírósága tömegesen marasztalja el a Magyar Államot.

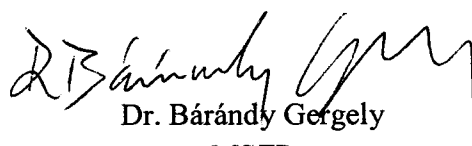
Az ítéletre reagálva Varga Mihály egy sajtótájékoztatón azt mondta, hogy a strasbourgi bírósági döntést a magyar kormány, ahogy eddig is, kötelezőnek ismeri el magára nézve, és a kormány ki fogja fizetni a kártérítést. Ez természetesen nem is lehet másként.

Felmerül ugyanakkor, Tisztelt Miniszter Úr, hogy

- hány trafikkárosult ügyében várható hasonló döntés az Emberi Jogok Európai Bírósága előtt,
- a kormány tervezi-e a januári döntést követően ezen trafikkárosultakkal való megegyezést, vagy minden egyes ügyben megvárja az elmarasztaló ítéletet, továbbá
- a strasbourgi bíróság döntése után tervezik-e azon trafikkárosultak kárpótlását, akik nem fordultak az Emberi Jogok Európai Bíróságához jogorvoslatért?

Tisztelettel várom válaszát.

Budapest, 2015. február 18.

Dr. Bárándy Gergely

MSZP

országgyűlési képviselő